

24

DIALOGI SEX

CONTRA
SUMMI PONTIFICATVS,
MONASTICAE VITAE, SANCTORVM,
SACRARVM IMAGINVM OPPVGNATORES,
ET PSEVDOMARTYRES:

10
16188

In quibus praeterquam quod nonnulla, quae alij haecenus vel attigerunt leuiter, vel penitus omiserunt, paullo vberius & plenius explicatur, Centurionum etiam Magdeburgensiu, auctorum Apologia Anglicanae, Pseudomartyrologorum nostri temporis, maxime vero Ioannis Foxi, & aliorum, qui adulterino Euangelio haereticos coartant, varia fraudes, putidae calumniae, & insignia in illud Ecclesiae contaminandis mendacia deteguntur:

Nunc priusquam Deo Optimum Maximi gloriam, & Catholicae religionis
componentibus AD ANNO COPO ANGLIO editi.

*Contestatio, sive de fidei, doctrinae, & disciplinae, tertie
partem de veritate*

PSALL. XXVII.

Quum peti a Domino, hoc requiram, ut inhabitem in domo Domini
in diebus eius, ut videam voluntatem Domini
in conspectu regum, & respiciam altaria eius.

ANTVERPIAE,
Ex officina Christophori Plantini,
M. D. LXVI.
CVM PRIVILEGIO.

AUCTORIS PRÆFATIO

AD LECTOREM.

Ad miraberis forsân, optime lector, ad primum horum Dialogorum aspectum, cur ego iam tandē post tot illustrium nostri tēporis virorū in hoc genere scripta, quorum summa fuit doctrina, diligentia tanta, vt nihil ad eam addi posse videatur, eloquentia in quibusdam nō mediocris, & vitæ etiam magna dignitas: hunc mihi superuacaneū, vt existimari potest, laborē contra Ecclesiæ Catholicæ hostes, maxime verò Sanctorū & Imaginū oppugnatores, idq; tam copiosa oratione scribēdi imposuerim. Quam ego te admirationē, post facti mei causam redditam, & ipsorum dialogorū lectionem non modo intermissurum, sed & me vtilem, atq; adeo necessariā Christi Ecclesię operā posuisse iudicaturum pro tua æquitate cōfido. Nemo ferè nunc est rerum tam ignarus, vt nesciat hoc in more positū esse, institutoq; omniū hodie Evangelicorum, vt, dum Catholicā doctrinā subuertere conantur, in duobus potissimum omnē suum laborē, partim in Sacræ Scripturæ & patrū testimoniis, partim in exēplis & historiis deprauandis consumant. At quoniam Sacræ Scripturæ nō in legendo, sed intelligendo consistunt; verum earū sensum, quē isti ex se & suo ingenio, aut peruerso potius ad praua dogmata mordicus retinenda studio metiuntur, Catholici ex Ecclesię & patrum inueterata & cōfentiēte auctoritate egregiè vindicarunt; cumq; exemplis & historiis ex scripturis & probatis veterū monumētis desumptis, velut illustri quadā accessione, confirmarunt. A rebus enim sacris & Theologia diuelli historia non potest, sine qua infans planè est Theologus: vt & hīc dici possit, quod olim de nauī respondit Iurecōsultus: *Si diuidas, perdes.* Quare nos multo rectius Theologo, quā eam olim suo oratori Cicero, attribuemus. Et, si verum dicere velimus, quid aliud ferè tota scriptura est, quā perpetua quadam historia? vt prudenter quidem nostri fecerint, qui ad controuersorum hodie dogmatum explicationē historias quoq; abhibuerint. Quod cum Evangelici viderent, & illud præterea, huiusmodi exempla ad persuasionem, excitandosq; ingenuorum hominum animos magnam vim habere, quasi viuam quandam Scripturæ interpretationem; ad huiusmodi se historias, quæ Catholicam veritatem valde illustrent, peruellendas, atque sinistra & maligna quadam deprauatione contaminandas magno studio cōtulerunt. Et hic quidē Magdeburgē-

ses,

Historiarū cognitio Theologo nō modo vtilis, sed etiā necessaria.

DIALOGVS PRIMVS

CONTRA ECCLESIASTICÆ DE VITIS
SANCTORVM HISTORIÆ, SVMMI PON-
TIFICATVS, ET SACRI CAELIBATVS OP-
PUGNATORES.

PERSONÆ,

IRENÆVS Anglus: CRITOBVLVS Germanus.

Summa & ordo eorum, de quibus in hisce Dialogis differitur.

CAP. I. IRENÆVS.

VID illud est, mi Critobule, quod te
tanta cum voluptate legentem video,
vt intimam animi alacritatē indicet,
se eloquatur exterior vultus tui habi-
tus, non paullo quàm esse plerunque
solet, hilarior atque iucundior. Videri
certe alicui poteris cælesti aliquo nu-

*Vultus indicat
animi affectū.*

minis afflatu repente concitatus ; prout affici solent sub-
inde piæ mentes sacrorum operum lectione, veluti faci-
bus quibusdam in amorem diuinum vsque eo inflama-
tæ, vt interior ille animi affectus in ipsum sæpe corpus re-
dundet. Id quod de S. Stephano produnt sacre litteræ; *In*
quem intuentes omnes, qui sedebant in concilio, viderunt faciem eius
tanquam faciem Angeli. Et ego quidem ingentem hanc læ-
titiã animi tui in oculis, in ore, in fronte elucentem,
eodem ex fonte deriuatam illuc existimarem ; nisi præ-
scirem huius fluminis riuulos exhilarare tantum ciuita-
tem Dei, nec dimanare solere ad extraneos. Sed quid il-
lud obsecro libri est, in cuius lectionem tam studiose in-
cumbis? An is tibi forte tãti gaudij materiam subiicit, vt
continere illud non possis, quo minus se in vultum transfundat? CRIT. Recte tu quidem, Irenæe, diuinasti. hinc

act. 6.

psal. 45.

A enim

EXCVDEBAT CHRISTOPHORVS PLAN-
TINVS ANTVERPIAE, ANNO MILLE-
SIMO QVINGENTESIMO SEXAGESI-
MO SEXTO.